

[Dyremose]

Afslutningsvis vil jeg endnu en gang understrege, at dette folketing står over for en meget stor udfordring. Hvis vi skal sikre vore børn og unge en mulighed for en fremtidig frihed i et demokratisk samfund med social tryghed, så er der behov for et samarbejde om at løse problemerne. Det er nødvendigt for dette folketing at vise, at folkestyret netop i en krisetid viser sin overlegenhed i forhold til andre samfundssystemer. Folketinget og folkestyret er et kendetegn, som vi skal anvende til at løse problemerne. Vi skal vise, at det er bedre end andre systemer, og det kan lade sig gøre, hvis vi vil.

Det forudsætter, at både de partier, der nu er i opposition, og de partier, der er i regering, viser vilje til samarbejde. Jeg kan garantere, at vi i den konservative folketingsgruppe har denne vilje, og vi er glade for statsministerens klare tilsagn i tirsdags om, at den enighed, der er i regeringen, ikke vil være en spændetrøje, der hindrer regeringen i at møde folketingets øvrige partier og lade de forskellige synspunkter og argumenter få indflydelse på det endelige resultat.

Hvis det gennem et konstruktivt samarbejde lykkes folketinget at gennemføre det program, regeringen har lagt frem, så vil der være et grundlag for en ny optimisme i det danske samfund. Lad os derfor benytte denne debat til at give hinanden håndslag på, at vi i de næste uger vil lægge grunden til en selvforstærkende positiv udvikling, som sikrer, at vi kan videregive et sundt og godt Danmark til de kommende generationer. Det kan lade sig gøre, hvis vi vil.

Tørnæs (V):

Der er med rette i befolkningen stillet store forventninger til den nye regering. For første gang i flere år er det lykkedes at danne en regering uden deltagelse af socialistiske partier. Alene det har tændt et håb om en virkelig kursændring i dansk politik: væk fra økonomisk kaos og unødigt statsligt overformynderi, henimod økonomisk stabilitet og større frihed for det enkelte menneske til under ansvar at bestemme mere over egen tilværelse.

For venstre er det særdeles vigtigt, at regeringens lidt mere langsigtede politik bliver en virkelig liberalisering af samfundsmønsteret. Situationen er imidlertid vanskelig. Det er

egentlig en utaknemlig opgave at overtage regeringsmagten netop nu, hvor den økonomiske situation er kørt så langt ud, at der skal meget drastiske midler til for at få den rettet op. Ikke desto mindre er det vores opfattelse, at der er en udbredt forståelse i befolkningen for og et udbredt ønske om at få den økonomiske situation rettet op. Man er parat til at yde den nødvendige ekstra indsats, man er parat til at bære de nødvendige byrder, blot de fordeles på en rimelig måde.

I første omgang drejer det sig således om at få økonomien rettet op. Det drejer sig om at sikre flest mulige arbejdspladser, ved at erhvervslivets konkurrenceevne forbedres. Sikring af arbejdspladser er jo egentlig den bedste sociale tryghedsforanstaltning. Det er ofte sagt, at den eneste måde, vi kommer ud af vores økonomiske vanskeligheder på, er ved at producere os ud af dem, men det er, som om vi måske ikke rigtig har villet tage konsekvensen af den kendsgerning. Vi har mange virksomheder, vi har know-how, og vi har arbejdskraft til at producere meget mere, end vi gør. Vi producerer i virkeligheden langt mindre, end vi evner. Hvor ofte har vi ikke set, at en idé, et nyt produkt, ikke har kunnet produceres herhjemme, simpelt hen fordi vort omkostningsniveau er for højt.

Det er derfor nødvendigt, at vi får bragt vores omkostninger ned. Vi er overbeviste om, at de forslag, regeringen har fremlagt, om et øjeblikkeligt løn- og avancestop samt om at sætte automatikken ud af kraft, indtil produktionen kommer op at stå, i virkeligheden vil redde mange arbejdspladser, og at man i erhvervslivet vil forstå at udnytte de muligheder, der her gives. Lønfremgang uden dækning i produktionen fører i det lange løb til økonomisk utryghed for de svageste i samfundet.

Til en forbedring af konkurrenceevnen hører også, at det bliver muligt for virksomhederne at investere i ny teknologi. Mange frygter den nye teknologi. Det er klart, at der er blevet flere arbejdsledige på grund af, at man ikke har kunnet investere i teknologiske landvindinger, end der er blevet arbejdsledige på grund af, at man har kunnet investere i den nye teknologi.

Arbejdsmarkedets parter har et ekstra stort ansvar ved de kommende overenskomstforhandlinger for at holde omkostningerne i ave, idet moderate lønstigninger kan skabe